

16.05.2013 г. / 16:13:35

Истинската история

18 май 1877 — Самарското знаме е връчено на Трета дружина от Българското опълчение



На

официална церемония до град Плоещ, Румъния, изработеното в Руския град Самара знаме е връчено на Трета дружина от Българското опълчение с командир П. П. Калитин. Делегация от град Самара, начело с Ефим Кожевников и Пьотр Алабин връчва Самарското знаме на Българското опълчение на специална церемония, в която знамето е заковано на дръжката със златни пирони. Последният пирон е закован от старият поборник войводата дядо Цеко Петков, който сваля калпак и с вдигнат към небето поглед възкликва:

Да даде Господ това свято знаме да премине от край до край през многострадалната българска земя. Нека нашите майки, жени и сестри да изтрият с него скръбните си очи, а след него да настане траен мир и благоденствие.

Знамето е трицветен плат с вшити в средата златни кръстове. От едната страна в тях е избродиран образът на *Иверската Богородица*, а от другата образите на *Светите братя Кирил и Методий*. Живописните работи са извършени от Петербургския художник Николай Симаков, а бродериите

от монахините на Самарския манастир. Към дръжката на знамето са прикрепени три ленти: синя с надпис „**Да воскреснет Бог и разточатъся врази его**“, червена с надпис „*Самара-Българския народ, 1876*“ и бяла. Пиката на знамето е сребърна във византийски стил и е изработена по проект на граф Рошфор. Знамето първоначално е предназначено за въстаниците от Априлското въстание (1876). По решение на Думата на град Самара от 17/29 април 1877 г. знамето е предадено на великия княз Николай Николаевич за да бъде връчено на Българското опълчение.



Знаменна рота е III-а Опълченска рота (командир, щабс-капитан Попов) от III-а Опълченска дружина (командир подполковник Павел Калитин). Знаменосец е унтер-офицер Антон Марчин.

Знамето се прочува по време на Битката при Стара Загора. Знаменната рота попада под фронтален противников огън. Загиват знаменосците унтерофицер Антон Марчин, унтерофицер Авксентий Цимбалюк и опълченец С. Минков. Известен в историята остава подвигът на подполковник Павел Калитин, който с героични усилия и цената на живота си успява да спаси знамето от турски плен. Изнесено е от бойното поле след свиреп ръкопашен бой от спонтанно формираната се *Знаменна група*-унтерофицер Тома Тимофеев, опълченец Никола Корчев, Павел Малкия, Д. Минков, Попов, Радев, Мицов, Донев, Никола Кръстев, осетинеца Николай Караев-Дудар и др. Носено е и в битката при Шипка и Шейновската битка.

След войната III-а Опълченска дружина е преобразувана в III-а пехотна Радомирска Пехотна дружина и Самарското

знаме се пази в гарнизона ѝ в Радомир, от където е последният му знаменосец Никола Корчев. През 1881 г. дружината получава друго знаме и между 1881 и 1946 г. Самарското знаме се съхранява в Двореца в София (дн. Национална художествена галерия). В 1946 г. е пренесено в Националния военноисторически музей, където се съхранява и до днес в камера при специални условия.